

Pytania prejudycjalne

- 1.1. Czy prawo Unii, a w szczególności art. 1, 2 i 6 dyrektywy 2000/78/WE⁽¹⁾ w związku z art. 21 karty praw podstawowych (zwanej dalej „kartą”) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ono przepisowi prawa krajowego, który w celu wyeliminowania dyskryminacji urzędników pozostających w stosunku służbowym wprowadza regulację przejściową, w ramach której na podstawie pewnej „kwoty przeniesienia”, wyrażonej wprawdzie w kwocie pieniężnej, odpowiadającej jednak określonemu, konkretnemu stopniowi zaszerogowania, dotychczasowy dwuroczny system awansów zostaje zastąpiony przez nowy (sam w sobie wolny od dyskryminacji względem urzędników rozpoczynających służbę) system dwuroczny, co skutkuje dalszym utrzymywaniem się dyskryminacji ze względu na wiek wobec urzędników pozostających w stosunku służbowym?
- 1.2 Czy prawo Unii, a w szczególności art. 17 dyrektywy 2000/78/WE oraz art. 47 karty należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ono regulacji prawa krajowego, która uniemożliwia urzędnikom pozostającym w stosunku służbowym – stosownie do wykładni art. 9 i 16 dyrektywy 2000/78/WE dokonanej przez Trybunał w wyroku z dnia 11 listopada 2014 r. C-530/13 (Schmitzer) – zwrócić się o ustalenie ich zaszerogowania płacowego na podstawie art. 2 dyrektywy 2000/78/WE w chwili przed przeniesieniem do nowego systemu wynagrodzenia, przez to że wyłącza zastosowanie właściwych do tego podstaw prawnych z mocą wsteczną z chwilą wejścia w życie historycznej ustawy wyjściowej, a w szczególności wyklucza możliwość zaliczenia okresów zatrudnienia odbytych przed ukończeniem 18 roku życia?
- 1.3. W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1.2.:
- Czy postulowany w wyroku z dnia 22 listopada 2005 r., C-144/04 (Mangold i in.) prymat stosowania prawa Unii nakazuje, żeby regulacje prawne dotyczące urzędników pozostających w stosunku służbowym, które przestały obowiązywać z mocą wsteczną, w momencie przeniesienia do nowego systemu nadal znajdowały zastosowanie, tak by ci urzędnicy z mocą wsteczną mogli zostać zaszerogowani w sposób wolny od dyskryminacji w ramach starego systemu i tym samym zostać przeniesieni do nowego systemu wynagrodzenia w sposób wolny od dyskryminacji?
- 1.4. Czy prawo Unii, a w szczególności art. 1, 2 i 6 dyrektywy 2000/78/WE w związku z art. 21 i 47 karty należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ono regulacji prawa krajowego, która likwiduje dyskryminację ze względu na wiek (w odniesieniu do zaliczenia okresów zatrudnienia odbytych przed ukończeniem 18 roku życia) w sposób jedynie deklaratoryjny, stanowiąc, że okresów rzeczywiście odbytych w warunkach dyskryminujących nie należy już postrzegać jako dyskryminujących, pomimo że dyskryminacja trwa faktycznie nadal w sposób niezmienny?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, Dz.U. L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Nürnberg (Niemcy) w dniu 10 lipca 2017 r. – Andreas Fabri und Elisabeth Mathes/Sun Express Deutschland GmbH.

(Sprawa C-418/17)

(2017/C 347/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Nürnberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Andreas Fabri, Elisabeth Mathes

Strona pozwana: Sun Express Deutschland GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zmiana rezerwacji na inny lot stanowi stan faktyczny objęty zakresem art. 4 ust. 3 rozporządzenia⁽¹⁾?

W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy przepis ten znajduje zastosowanie również do zmiany rezerwacji, która nie została spowodowana przez przewoźnika lotniczego, lecz wyłącznie przez organizatora wycieczek?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91; Dz.U. L 46, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer
Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 14 lipca 2017 r. — Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH
& Co. KG/Stadt Kempten**

(Sprawa C-425/17)

(2017/C 347/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Stadt Kempten

Przy udziale: Landesrechtsanwaltschaft Bayern

Pytania prejudycjalne

1. Czy wykładni art. 2 pkt 8 dyrektywy 2014/40/UE (¹) należy dokonywać w ten sposób, że przez „wyroby tytoniowe przeznaczone do żucia” należy rozumieć jedynie wyroby tytoniowe do żucia w tradycyjnym rozumieniu?
2. Czy wykładni art. 2 pkt 8 dyrektywy 2014/40/UE należy dokonywać w ten sposób, że „wyroby tytoniowe przeznaczone do żucia” oznacza to samo co „tytoń do żucia” w rozumieniu art. 2 pkt 6 dyrektywy?
3. Czy odpowiedź na pytanie, czy dany wyrób tytoniowy jest „przeznaczony do żucia” w rozumieniu art. 2 pkt 8 dyrektywy 2014/40/UE, musi być udzielona w oparciu o obiektywną ocenę cech danego wyrobu, nie zaś w oparciu o informacje udzielone przez jego producenta czy też sposób, w jaki używają go w rzeczywistości jego konsumenci?
4. Czy wykładni art. 2 pkt 8 dyrektywy 2014/40/UE należy dokonywać w ten sposób, że, aby uznać, iż mamy do czynienia ze przeznaczeniem do żucia konieczne jest, aby wyrób tytoniowy, ze względu na swą konsystencję i zwartość, nadawał się do żucia, a przy żuciu tego wyrobu uwalniały się zawarte w nim składniki?
5. Czy wykładni art. 2 pkt 8 dyrektywy 2014/40/UE należy dokonywać w ten sposób, że, aby uznać, iż mamy do czynienia z wyrobem tytoniowym „przeznaczonym do żucia” konieczne, ale również wystarczające jest, aby wskutek lekkiego, powtarzającego się nacisku zębami czy też językiem wydzieliło się z tego wyrobu więcej składników niż wydziela się zeń przy samym trzymaniu w ustach?
6. Czy też do „przeznaczenia do żucia” konieczne jest, aby przy samym trzymaniu w ustach czy też ssaniu nie dochodziło do wydzielania się żadnych składników?
7. Czy cecha nadawania się „do żucia” w rozumieniu art. 2 pkt 8 dyrektywy 2014/40/UE może także zostać nadana wyrobowi tytoniowemu poprzez postać, w jakim jest oferowany, na przykład w bibułkowych saszetkach?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE (Dz.U. 2014, L 127, s. 1).